

Wielce pomyślną dla powstania zamierzonego stowarzyszenia była ta okoliczność, że urzędnik kolei Nadwiślańskich Filip Wołowski, dobrze obeznany ze sprawami administracyjnymi, ofiarował Piotrowi Maszyńskiemu swą współpracę nad urzeczywistnieniem projektu założenia w Warszawie towarzystwa śpiewaczego pod nazwą „Lutnia“.

Wiedza fachowa i doświadczenie korporacyjne Piotra Maszyńskiego zostały tym sposobem szczęśliwie połączone z dobrymi chęćmi Filipa Wołowskiego na innym polu, co przyspieszyło opracowanie statutu Towarzystwa Śpiewaczego „Lutnia“ w Warszawie.

Wypracowany Statut po podpisaniu przez: Ciechomskiego Stanisława, Gebethnera Feliksa, Kotarbińskiego Miłosza, Maszyńskiego Piotra, i Wołowskiego Filipa, przesłano do Ministerstwa Spraw wewnętrznych, które pierwszy Statut „Lutni“ zatwierdziło 25 września 1886 r.

Założyciele w liczbie dziewiętnastu, mianowicie: Badowski Adam, Blemberg Andrzej, Ciechomski Stanisław, Czapelski Tadeusz, Gebethner Feliks, Gebethner Gustaw, Jaworski Rygobert, Kaczyński Zygmunt, Kotarbiński Miłosz, Krukowski Józef, Makowski Henryk, Maszyński Piotr, Maszyński Julian, Racewicz Józef, Owidzki Jan, Piastuszkiewicz Bronisław, Rappaport Leon, Stępkowski Józef i Wołowski Filip — przybyli po raz pierwszy na zebranie organizacyjne w dniu 2 grudnia 1886 r., które odbyło się w Łaskawie i bezinteresownie udzielonym lokalu przez Resursę Obywatelską. Po podpisaniu odpowiedniego protokołu przez zebranych, „Lutnia“ formalnie i statutowo rozpoczęła swoją działalność.

Na tym posiedzeniu wybrano pierwszy Zarząd „Lutni“, w skład którego weszły osoby następujące: Peplowski Adolf (z grona członków popierających) — Prezes, Wołowski Filip — Wiceprezes, Maszyński Piotr — Dyrektor, Maszyński Julian — Skarbnik, Kotarbiński Miłosz — Sekretarz, Czapelski Tadeusz — Gospodarz i Bibliotekarz.

Wiść o zorganizowaniu się Towarzystwa szybko wpłynęła na powiększenie liczby członków.

Działalność „Lutni“ zakresłono w czterech kierunkach:

- 1) występy z koncertami własnymi oraz przyjmowanie udziałów w innych koncertach,
- 2) ogłaszanie konkursów kompozytorskich i wykonawczych,
- 3) drukowanie wydawnictw poświęconych śpiewowi chóralnemu,
- 4) budzenie zamiłowania do śpiewu chóralnego w kraju.

W myśl powyższych wskazań zabrano się z zapałem do pracy, czego najlepszym dowodem fakt urządzenia I. koncertu „Lutni“ w sali Resursy Obywatelskiej w sobotę dnia 26 (14) marca 1887 r.

(d. c. n.)